

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 października 2015 roku

Sąd Rejonowy Gdańsk – Południe w Gdańsku II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Tomasz Jabłoński

Protokolant: Agata Zielińska

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 20 października 2015 roku sprawy

A. P. (1), syna B. i J., z domu G.,

urodzonego w dniu (...) w S.,

oskarżonego, o to, że:

1. w dniu 19 grudnia 2012 roku w G. z terenu parkingu Centrum Handlowego (...) przy ul. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z M. N. (1) po uprzednim pokonaniu zabezpieczeń fabrycznych dokonał kradzieży samochodu osobowego m-ki G. (...) o nr rej. (...) o wartości oko. 42.000 zł, przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się przed upływem pięciu lat od odbycia w okresie od 11.10.2007 r. do 10.10.2008 r. kary orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Malborku sygn. akt II K 57/06 z dn. 11.04.2006 r. za przestępstwo z art. 291 §1 k.k. w zw. z art. 64 §1 k.k.,

tj. o przestępstwo z art. 279 §1 k.k. w zw. z art. 64 §1 k.k.,

2. w dniu 04/05 kwietnia 2013 roku w miejscowości K. przy ul. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z inną nieustaloną osobą, po uprzednim pokonaniu zabezpieczeń fabrycznych, dokonał kradzieży pojazdu m-ki A. (...) o nr rej. (...) o wartości około 31.000 zł, czym działał na szkodę B. S., przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się przed upływem pięciu lat od odbycia w okresie od 11.10.2007 r. do 10.10.2008 r. kary orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Malborku sygn. akt II K 57/06 z dn. 11.04.2006 r. za przestępstwo z art. 291 §1 k.k. w zw. z art. 64 §1 k.k.,

tj. o przestępstwo z art. 279 §1 k.k. w zw. z art. 64 §1 k.k.,

3. w dniu 26/27 października 2013 roku w miejscowości S. przy ul. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z inną nieustaloną osobą, po uprzednim rozwierceniu zamka i wybiciu szyby drzwi przednich lewych, dostał się do wnętrza pojazdu m-ki B. (...) o nr rej. (...) o wartości ok. 87.000 zł stanowiących własność f-my (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. i usiłował dokonać jego kradzieży, lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na załączenie alarmu,

tj. o przestępstwo z art. 13 §1 k.k. w zw. z art. 279 §1 k.k.,

4. w dniu 24/25 kwietnia 2014 roku w miejscowości R. 6A, gm. O., woj. (...)-(...), działając wspólnie i w porozumieniu z M. N. (1), po uprzednim pokonaniu zabezpieczeń fabrycznych, dokonał kradzieży pojazdu m-ki B. (...) o nr rej. (...) o wartości 38.000 zł, czym działał na szkodę P. S.,

tj. o przestępstwo z art. 279 §1 k.k.,

M. N. (1), syna M. i M., z domu M.,

urodzonego w dniu (...) w M.,

oskarżonego, o to, że:

1. w dniu 19 grudnia 2012 roku w G. z terenu parkingu Centrum Handlowego (...) przy ul. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z A. P. po uprzednim pokonaniu zabezpieczeń fabrycznych dokonał kradzieży samochodu osobowego m-ki S. (...) o nr rej. (...) o wartości 42000 zł, czym działał na szkodę K. S. (1),

tj. o przestępstwo z art. 279 § 1 k.k.,

2. w dniu 24/25 kwietnia 2014 roku w miejscowości R. 6A, gm. O., woj. (...) - (...), działając wspólnie i w porozumieniu z A. P., po uprzednim pokonaniu zabezpieczeń fabrycznych dokonał kradzieży samochodu m-ki B. (...) o nr rej. (...) o wartości ok. 38.000 zł, czym działał na szkodę P. S.,

tj. o przestępstwo z art. 279 § 1 k.k.,

3. w dniu 08/09 lutego 2013 roku w miejscowości M. przy ul. (...), po uprzednim pokonaniu zabezpieczeń fabrycznych, dokonał kradzieży pojazdu m-ki V. (...) o nr rej. (...) o wartości 37.000 zł, czym działał na szkodę A. i S. D.,

tj. o przestępstwo z art. 279 § 1 k.k.,

4. w dniu 19/20 kwietnia 2014 roku w miejscowości C., gm. M., po uprzednim pokonaniu zabezpieczeń fabrycznych dokonał kradzieży pojazdu m-ki B. (...) o nr rej. (...) o wartości około 30.000 zł, czym działał na szkodę J. S.,

tj. o przestępstwo z art. 279 § 1 k.k.,

5. w dniu 23 października 2013 roku w miejscowości P. przy ul. (...), po uprzednim pokonaniu zabezpieczeń dostał się do wnętrza pojazdu m-ki B. (...) o nr rej. (...) 288 o nieustalonej wartości, stanowiącej własność K. S. (2), lecz zamierzonego celu nie osiągnął, z uwagi na brak możliwości uruchomienia pojazdu,

tj. o przestępstwo z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k.,

6. w dniu 23 października 2013 roku w miejscowości P., przy ul. (...), po uprzednim pokonaniu zabezpieczeń fabrycznych, dokonał kradzieży pojazdu m-ki B. o nr rej. (...) 393 o wartości około 66.000 zł na szkodę M. S. wraz z dokumentami znajdującymi się wewnątrz pojazdu w postaci dowodu rejestracyjnego tego pojazdu, paszportu na nazwisko S. M., paszportu na nazwisko S. M., paszportu na nazwisko S. E., paszportu na nazwisko S. L.,

tj. o przestępstwo z art. 279 § 1 k.k. w zb. z art. 275 § 1 k.k. w zb. z art. 276 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.,

7. w dniu 16/17 lipca 2013 roku w miejscowości S. gm. I., po uprzednim pokonaniu zabezpieczeń fabrycznych dokonał kradzieży pojazdu m-ki B. o nr rej. (...) 182 o wartości 86.143 zł, czym działał na szkodę O.. Niemiec S. M. H.,

tj. o przestępstwo z art. 279 § 1 k.k.,

8. w dniu 06/07 maja 2014 roku w miejscowości S. przy ul. (...), po uprzednim pokonaniu zabezpieczeń fabrycznych, dokonał kradzieży pojazdu m-ki B. (...) o nr rej. (...) o wartości 61.000 zł, czym działał na szkodę J. P.,

tj. o przestępstwo z art. 279 § 1 k.k.

I. oskarżonego **A. P. (1)** uznaje za winnego popełnienia czynów zarzucanych mu w punktach I. i II. aktu oskarżenia i ustalając, że czynów tych dopuścił się w warunkach ciągu przestępstw przy zastosowaniu art. 4 § 1 k.k. i art. 91 § 1 k.k. na podstawie art. 279 § 1 k.k., art. 33 § 1, 2 i 3 k.k. wymierza oskarżonemu karę 2 (dwóch) lat i 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz 300 (trzysta) stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki na 30 zł (trzydzieści złotych);

II. oskarżonego **A. P. (1)** uznaje za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w punkcie III. aktu oskarżenia i za to przy zastosowaniu art. 4 §1 k.k. i art. 14 §1 k.k. na podstawie art. 279 §1 k.k., art. 33 §1, 2 i 3 k.k. wymierza mu karę roku i 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności oraz 200 (dwieście) stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki na 30 zł (trzydzieści złotych);

III. oskarżonego **A. P. (1)** uznaje za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w punkcie IV. aktu oskarżenia i za to przy zastosowaniu art. 4 §1 k.k. na podstawie art. 279 §1 k.k., art. 33 §1, 2 i 3 k.k. wymierza mu karę roku i 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz 200 (dwieście) stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki na 30 (trzydzieści złotych);

IV. przy zastosowaniu art. 4 §1 k.k. na podstawie art. 86 §1 i 2 k.k., art. 91 §2 k.k. orzeczone oskarżonemu **A. P.** w punktach I., II. i III. wyroku jednostkowe kary pozbawienia wolności oraz jednostkowe kary grzywny łączy i wymierza w ich miejsce karę łączną 4 (czterech) lat pozbawienia wolności oraz karę łączną 500 (pięciuset) stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki na 30 zł (trzydzieści złotych);

V. przy zastosowaniu art. 4 §1 k.k. na podstawie art. 343 §1 i §2 pkt 2 k.p.k. w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 roku wykonanie orzeczonej oskarżonemu **A. P.** w punkcie IV. wyroku kary łącznej pozbawienia wolności warunkowo zawieszona na okres próby wynoszący 8 (osiem) lat;

VI. przy zastosowaniu art. 4 §1 k.k. na podstawie art. 73 §1 k.k. w okresie próby oddaje oskarżonego **A. P. (1)** pod dozór kuratora;

VII. przy zastosowaniu art. 4 §1 k.k. na podstawie art. 72 §2 k.k. zobowiązuje oskarżonego **A. P. (2)** do naprawienia w części szkody wyrządzonej przestępstwem zarzuconym mu w punkcie II. aktu oskarżenia poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonej B. S.:

a. kwoty 5.000 zł (pięciu tysięcy złotych) w terminie do dnia 31 grudnia 2015 roku,

b. kwoty 10.000 zł (dziesięciu tysięcy złotych) w terminie do dnia 31 maja 2016 roku,

c. kwoty 5.000 zł (pięciu tysięcy złotych) w terminie do dnia 31 grudnia 2016 roku;

VIII. na podstawie art. 627 k.p.k. zasądza od oskarżonego **A. P. (1)** na rzecz Skarbu Państwa kwotę 3.450 zł (trzy tysiące czterysta pięćdziesiąt złotych) tytułem kosztów sądowych, w tym opłata w kwocie 3.400 zł (trzy tysiące czterysta złotych);

IX. oskarżonego **M. N. (1)** uznaje za winnego popełnienia czynów zarzucanych mu w punktach I. i III. aktu oskarżenia i ustalając, że czynów tych dopuścił się w warunkach ciągu przestępstw przy zastosowaniu art. 4 §1 k.k. i art. 91 §1 k.k. na podstawie art. 279 §1 k.k., art. 33 §1, 2 i 3 k.k. wymierza mu karę roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz 200 (dwieście) stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki na 30 zł (trzydzieści złotych);

X. oskarżonego **M. N. (1)** uznaje za winnego popełnienia czynów zarzucanych mu w punktach II., IV. i VIII. aktu oskarżenia i ustalając, że czynów tych dopuścił się w warunkach ciągu przestępstw przy zastosowaniu art. 4 §1 k.k. i art. 91 §1 k.k. na podstawie art. 279 §1 k.k., art. 33 §1, 2 i 3 k.k. wymierza mu karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności oraz 300 (trzystu) stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki na 30 zł (trzydzieści złotych);

XI. oskarżonego **M. N. (1)** uznaje za winnego popełnienia czynów zarzucanych mu w punktach V. i VII. aktu oskarżenia i ustalając, że czynów tych dopuścił się w warunkach ciągu przestępstw przy zastosowaniu art. 4 §1 k.k. i art. 91 §1 k.k. na podstawie art. 279 §1 k.k., art. 33 §1, 2 i 3 k.k. wymierza mu karę roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz 200 (dwustu) stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki na 30 zł (trzydzieści złotych);

XII. oskarżonego **Marina N.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu w punkcie VI. aktu oskarżenia czynu i za to przy zastosowaniu art. 4 §1 k.k. i art. 11 §3 k.k. na podstawie art. 279 §1 k.k., art. 33 §1, 2 i 3 k.k. wymierza

oskarżonemu karę roku pozbawienia wolności oraz 100 (sto) stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki na 30 zł (trzydzieści złotych);

XIII. przy zastosowaniu art. 4 §1 k.k. na podstawie art. 86 §1 i 2 k.k., art. 91 §2 k.k. orzeczone oskarżonemu **M. N. (1)** w punktach IX., X., XI. i XII. wyroku jednostkowe kary pozbawienia wolności oraz jednostkowe kary grzywny łączy i wymierza w ich miejsce karę łączną 3 (trzech) lat pozbawienia wolności oraz karę łączną 700 (siedmiuset) stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki na 30 zł (trzydzieści złotych);

XIV. przy zastosowaniu art. 4 §1 k.k. na podstawie art. 343 §1 i §2 pkt 2 k.p.k. w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 roku wykonanie orzeczonej oskarżonemu **M. N. (1)** w punkcie XIII. wyroku kary łącznej pozbawienia wolności warunkowo zawiesza na okres próby wynoszący 6 (sześć) lat;

XV. przy zastosowaniu art. 4 §1 k.k. na podstawie art. 73 §1 k.k. w okresie próby oddaje oskarżonego **M. N. (1)** pod dozór kuratora;

XVI. na podstawie art. 627 k.p.k. zasądza od oskarżonego **M. N. (1)** na rzecz Skarbu Państwa kwotę 4.650 zł (cztery tysiące sześćset pięćdziesiąt złotych) tytułem kosztów sądowych, w tym opłata w kwocie 4.600 zł (cztery tysiące sześćset złotych).

Sygn. akt II K 387/15

UZASADNIENIE

na podstawie art. 424 §3 k.p.k. w zw. z art. 343 k.p.k. ograniczone do podstaw prawnych wyroku oraz omówienia rozstrzygnięć dotyczących oskarżonego M. N. (1)

Sąd zważył, co następuje:

Wyrok w niniejszej sprawie został wydany w trybie art. 335 k.p.k. (art. 343 k.p.k.), dlatego rozstrzygnięcia są wynikiem akceptacji przez Sąd uzgodnień poczynionych pomiędzy oskarżonym i Prokuratorem, a przedstawionych we wniosku dołączonym do aktu oskarżenia.

W zakresie czynów przypisanych M. N. (1) w punktach IX., X. i XI. wyroku oskarżony swoim zachowaniem wyczerpał znamiona występkę z art. 279 §1 k.k. Każdorazowo poprzez przełamanie zabezpieczeń fabrycznych dostał się do wnętrza pojazdu, a następnie dokonał zaboru danego pojazdu w celu przywłaszczenia. Jedynie w zakresie czynu zarzucanego w punkcie 5. aktu oskarżenia (czyn przypisany w punkcie XI. wyroku) oskarżony zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na brak możliwości uruchomienia pojazdu. W związku z tym czyn ten zakwalifikować należało z art. 13 §1 k.k. w zw. z art. 279 §1 k.k. Natomiast w zakresie czynu przypisanego w punkcie XII. zachowanie M. N. (1) obejmowało także kradzież dokumentów stwierdzających tożsamość osób w postaci paszportów (art. 275 §1 k.k.) oraz usunięcie dokumentu w postaci dowodu rejestracyjnego (art. 276 k.k.). Dlatego czyn oskarżonego przypisany w punkcie XII. zakwalifikować należało z art. 279 §1 k.k. w zb. z art. 275 §1 k.k. w zb. z art. 276 k.k. w zw. z art. 11 §2 k.k.

Czyny zarzucane M. N. (1) utworzyły 3 ciągi przestępstw z art. 91 §1 k.k., tj. zostały popełnione w podobny sposób, w krótkich odstępach czasu:

- czyny zarzucane w punktach I. i III. a/o a przypisane w punkcie IX. wyroku,
- czyny zarzucane w punktach II., IV i VIII. a/o a przypisane w punkcie X. wyroku,
- czyny zarzucane w punktach V. i VII. a/o, a przypisane w punkcie XI. wyroku.

Podstawą wyodrębnienia ciągów były krótkie okresy czasu, nie dłuższe niż 6 miesięcy.

Ponadto Sąd w punkcie XII. wyroku przypisał oskarżonemu czyn zarzucany w punkcie VI. aktu oskarżenia.

Spoleczna szkodliwość czynów przypisanych M. N. (2) oceniana z uwzględnieniem dyrektyw z art. 115 §2 k.k. jawi się jako znaczna. Oskarżony godził w dobro prawem chronione, jakim jest mienie. Wartość poszczególnych pojazdów była istotna. W zakresie czynu przypisanego w punkcie XII. wyroku dodatkowo ukradł dokumenty tożsamości i usunął dowód rejestracyjny. Celem działania oskarżonego była łatwe uzyskanie nienależnej korzyści majątkowej. Zauważyć przy tym należy, że kradzieże pojazdów naruszają nie tylko mienie pokrzywdzonych, ale pośrednio godzą we innych posiadaczy pojazdów. Wypłata odszkodowań w ramach ubezpieczenia (...) Casco jako realizacja ryzyka ubezpieczeniowego rzutuje bowiem na kalkulacje składek dla innych użytkowników w kolejnych latach. Ponadto kradzieże pojazdów obywateli Republiki Federalnej Niemiec niekorzystnie wpływają na wizerunek Polski jako kraju o niskim poziomie bezpieczeństwa.

Czyny oskarżonego uznać należy za zawinione. Jest on osobą dorosłą, doświadczoną życiowo. Bezprawność i karalność przypisanych mu czynów jest powszechnie znana. Poczytalność M. N. (1) w zakresie przypisanych mu czynów nie budzi wątpliwości. Powyższe pozwala uczynić mu zarzut, że dopuszczając się przedmiotowych czynów zachował się niewłaściwie.

Dlatego Sąd uznał oskarżonego za winnego zarzucanych mu czynów i wymierzył mu:

- w punkcie IX. wyroku przy zastosowaniu art. 4 §1 k.k. i art. 91 k.k. na podstawie art. 279 §1 k.k., art. 33 §1, 2 i 3 k.k. karę roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz 200 stawek dziennych grzywny po 30 zł,

- w punkcie X. wyroku przy zastosowaniu art. 4 §1 k.k. i art. 91 k.k. na podstawie art. 279 §1 k.k., art. 33 §1, 2 i 3 k.k. karę 2 lat pozbawienia wolności oraz 300 stawek dziennych grzywny po 30 zł,

- w punkcie XI. wyroku przy zastosowaniu art. 4 §1 k.k. i art. 91 k.k. na podstawie art. 279 §1 k.k., art. 33 §1, 2 i 3 k.k. karę roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz 200 stawek dziennych grzywny po 30 zł,

- w punkcie XII. wyroku przy zastosowaniu art. 4 §1 k.k. i art. 11 §3 k.k. na podstawie art. 279 §1 k.k., art. 33 §1, 2 i 3 k.k. karę roku pozbawienia wolności oraz 100 stawek dziennych grzywny po 30 zł.

Oceniając wymiar kar jednostkowych uzgodnionych pomiędzy M. N. (1) a Prokuratorem Sąd kierował się dyrektywami z art. 53 §1 i 2 k.k. Do okoliczności obciążających z w zakresie każdego z ciągu przestępstw i przestępstwa zaliczyć okoliczności rzutujące na znaczną społeczną szkodliwość przypisanych oskarżonemu czynów (omówiono powyżej), a także uprzednią karalność oskarżonego za przestępstwa przeciwko mieniu (k. 47-49). Jako okoliczność obciążającą o istotnym znaczeniu potraktował Sąd fakt przyznania się oskarżonego do popełnienia zarzucanych mu czynów oraz złożenia wyjaśnień, które pozwoliły na przypisanie M. N. (1) zarzucane mu czyny.

Z uwagi na bliski związek przedmiotowy pomiędzy przypisanymi ciągami przestępstw, luźny związek czasowy oraz brak związku podmiotowego Sąd przy zastosowaniu art. 4 §1 k.k. na podstawie art. 86 §1 i 2 k.k. i art. 91 §2 k.k. wymierzył oskarżonemu, zgodnie z ustaleniem stron, karę łączną 3 lat pozbawienia wolności oraz karę łączną 700 siedmuset stawek dziennych grzywny po 30 zł. W zakresie kary łącznej grzywny w większym zakresie zastosowano zasadę kumulacji kar jednostkowych mając na uwadze fakt, że przestępstwa było przede wszystkim obliczone na szybkie uzyskanie przez oskarżonego nienależnej mu korzyści majątkowej. Za takim wymiarem kar łącznych przemawiają także cele tych kar w zakresie prewencji indywidualnej i generalnej.

Analizując wniosek stron złożony w trybie art. 335 k.p.k. Sąd doszedł do przekonania, że przepis art. 343 §2 pkt 2 k.p.k. ma charakter materialno-prawny, pomimo umieszczenia go w kodeksie postępowania karnego. Dotyczy bowiem wyłącznie instytucji prawa materialnego – zawieszenia orzeczonej kary pozbawienia wolności. Dlatego także w odniesieniu do tego przepisu zastosowanie w drodze analogii znajduje art. 4 §1 k.k. W związku z tym, że przepis art. 343 §2 pkt 2 k.p.k. w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 roku jest w sposób istotnie korzystniejszy kreuje sytuację procesową oskarżonego Sąd przy zastosowaniu art. 4 §1 k.k. zastosował w niniejszej sprawie przepisu kodeksu karnego oraz art. 343 §2 pkt 2 k.p.k. w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 roku.

W ocenie Sądu fakt złożenia przez M. N. (1) wyjaśnień, które pozwoliły na przypisanie mu zarzucanych aktem oskarżenia czynów, uzasadnia zastosowanie wobec niego warunkowego zawieszenia wykonania kary na podstawie art. 343 §2 pkt 2 k.p.k. Uzgodniony pomiędzy stronami okres 7 lat tytułem próby jest przy tym konieczny, a zarazem wystarczający dla weryfikacji czy cele kary zostaną osiągnięte pomimo jest warunkowego zawieszenia.

Dla wzmocnienia oddziaływania dla oskarżonego Sąd, zgodnie z ustaleniami stron, przy zastosowaniu art. 4 §1 k.k. na podstawie art. 73 §1 k.k. oddał M. N. (1) pod dozór kuratora. (punkt XV. wyroku). Z uwagi na uprzednią karalność oskarżonego niezbędna jest bieżąca kontrola jego postępowania dla oceny, czy wobec oskarżonego nie należy zarządzić wykonania warunkowego zawieszenia kary, względnie czy nie zastosować obowiązków wynikających z art. 72 §1 k.k.

W punkcie XVI. wyroku Sąd na podstawie art. 627 k.p.k. zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa przypadające na niego koszty procesu. Składa się na nie: opłata za uzyskanie informacji z K. w kwocie 30 zł, połowa ryczałtu za doręczenia w toku śledztwa oraz przed Sądem I instancji w kwocie 20 zł, a także opłata sądowa w kwocie 4.600 zł. Opłatę sądową obliczoną zgodnie z art. 2 ust. 1 pkt 5 i art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (Tekst jednolity Dz. U. z 1983 roku poz. 49 poz. 223 ze zm.) stanowi sumę 20% od orzeczonej grzywny, tj. kwotę 4200 zł oraz kwotę 400 zł w związku z orzeczoną karą 3 lat pozbawienia wolności.